

هر چه بود، آبی نبود

وحیده سادات میرهادی

www.ketab.ir

www.ketab.ir

سرشناسه: میرهادی، وحیده سادات، ۱۳۶۳-

عنوان و نام پدیدآور: هر چه بود، آبی نبود. / وحیده سادات میرهادی.

مشخصات نشر: تهران: فصل پنجم، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: [۷۲]ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۴-۵۹۲-۷

موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴

رده بندی کنگره: ۴۱۳۹۷-۴۵۴۴ ی / PIR ۸۳۶۱

رده بندی دیویی: ۸۵۴۴۸۱۲ / ۱۶۲ فا

شماره کتابشناسی ملی: ۵۵۴۶۸۱۲

فصل پنجم/ ناشر تخصصی شعر

هر چه بود، آبی نبود/ وحیده سادات میرهادی

چاپ اول: ۱۳۹۸/ شمارگان: ۳۰۰ نسخه

طراح جلد: گروه طراحان ۴میخ

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۴-۵۹۲-۷

صندوق پستی ناشر: ۱۳۱۴۵-۴۵۱

مرکز پخش: میدان انقلاب، ابتدای کارگر جنوبی، کوچه مهدی زاده، شماره ۴، واحد ۱۰

تلفن: ۶۶۹۰۹۸۴۷-۶۶۹۰۹۸۴۸-۹۱۲۱۵۹۱۸۹۱- تلفکس: ۶۶۹۰۹۸۴۸

fasle5.1386@gmail.com

www.Fasle5.ir

Instagram: fasle5

همه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

فهرست

- ۱ / حال رودی رو دارم که پشتش / ۹
- ۲ / احساس تو نسبت به خودم می‌دونم / ۱۱
- ۳ / قهوه‌ی تلخ چشم تو سر رفت / ۱۳
- ۴ / انگار رفتنت این بار حتمیه / ۱۵
- ۵ / پُک می‌زنم تا دود بر داره / ۱۷
- ۶ / تنهایی یعنی این که تو باشی / ۱۹
- ۷ / وقتی که خواب از گرد راه شب / ۲۱
- ۸ / بعد یه روز گرم و طولانی / ۲۳
- ۹ / یه چیزی شده که دلم با تو نیست / ۲۵
- ۱۰ / خون خونمو خورد از همون روزی که دنیا / ۲۷
- ۱۱ / دلم رو شکست و خودم رو شکوندم / ۲۹
- ۱۲ / برای من که یه عمر عشقو بردم از یادم / ۳۱
- ۱۳ / برداشت می‌کردم، محصول جالیزو / ۳۳
- ۱۴ / مثل خیابونای خیسم توو دل شب / ۳۵
- ۱۵ / شبا پرنده نداری، روزا ستاره، بین / ۳۷
- ۱۶ / یادم بده مثل نگاهت ساده باشم / ۳۹

- ۱۷ / تو وقتی آشنای جاده‌هایی / ۴۱
- ۱۸ / دلم تنگه این لحظه‌ی آخری / ۴۳
- ۱۹ / دوست داشتنت چیز زیادی برام نداشت / ۴۵
- ۲۰ / پی شیرینی یه جای گسم / ۴۷
- ۲۱ / گاهی وقتا گریه‌های بی‌دلیل / ۴۹
- ۲۲ / بازیگر نقشای دیروزی / ۵۱
- ۲۳ / با تیک‌تاک ساعت داره قلب‌من / ۵۳
- ۲۴ / وقتی تو نیستی پس چرا روزای تنه‌ایم / ۵۵
- ۲۵ / از اون روزا فقط زمستونت و دیدم / ۵۷
- ۲۶ / وقتی شب‌ات آکنده‌ی کابوس باشه / ۵۹
- ۲۹ / برای موندن تو این همه مهره برپا / ۶۱
- ۲۸ / چاردهمین شب طلوع ماهه / ۶۳
- ۲۹ / شوری بگیر و باش با‌های‌های من / ۶۴
- ۳۰ / زرد تیره، سایه روشن، سرخ و عنابی نبود / ۶۷
- ۳۱ / قد خمید و دوتا شد و افتاد / ۶۸
- ۳۲ / در گلوبی که بغض خود را خورد / ۷۱